

Udvalget til selv at fremkomme med Forslag angaaende de kirkelige Forhold. Det er Rigsdag og Regering, der have skabt det kirkelige Udvalg. Det er Lovgivningsmagten, der har foreskrevet det dets Gerning og dets Arbejde, og det er ogsaa Lovgivningsmagten, der har bestemt dets Sammensætning. Hvad nu Udvalgets Medlemmer angaa, er der jo ingen Tvivl om, at de forskellige Vælgerkorporationer, i hvis Haand Valgene ere lagte ved de af os trufne Bestemmelser, have med al Følelse af deres Ansvar søgt at vælge de Mænd, der bedst og dygtigst vilde kunne repræsentere deres Anskuelse. Og der er sikkert ingen, der for Alvor vil kunne benægte, at der i det kirkelige Udvalg sidder en Række Mænd, hvis Navne nu have og gennem en Række Aar have haft en god Klang, og det ikke blot indenfor de forskellige kirkelige Retninger, som desærlig repræsentere, men i hele Folket, og Mænd, hvis Mening om de Sager, der ere til Behandling, det vel er værd at høre. Om saa disse Forhandlinger skulde være kedsommelige, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Kausen) udtalte, har jo mindre at sige. Der kan altid være forskellige Meninger om, hvad der er kedsommeligt eller ikke kedsommeligt, eller hvorledes et Indlæg i en Debat rettest og helst bør anlægges. Jeg har ment at burde minde om dette, idet jeg i øvrigt selvfølgelig ikke skal forlæne Debatten ved denne Lejlighed ved at ale om det af det kirkelige Udvalg udarejdede Forfatningsudkast, der ligger mege langt borte fra det, vi her i Øjeblikket have at gøre med.

Angaaende Aftenskolerne kan jeg ogsaa fæte mig meget kort. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds vilde lægge mig den Ytring i Munden, at jeg stod uforstaaende overfor Aftenskolesagen. Ja, det ærede Medlem maa have hørt meget daarligt, hvis han virkelig har den Opfattelse, at det var dette, jeg sagde. Her ha jo slet ikke været Tale om at staa uforstaaende overfor Aftenskolesagen. Men jeg sagde, at jeg stod uforstaaende overfor anvendelsen af de 35,000 Kr., hvormed man pludselig vil forøge eller mere endordoble den tidligere givne Bevilling. Et ærede Medlem henviste mig til, at der Ændringsforslaget stod udtalt, hvorledes disse Penge skulde anvendes, nemlig til Forhøjelse af Lærernes Honorarer. Ja, men det er jo ingen Forklaring, for dertil gaar hele Beløbet, dertil gaa i Forvejen de 2,000 Kr., saa den Bemærk-

ning er slet ingen Forklaring af, hvorledes jeg nu pludselig skulde kunne anvende de 35,000 Kr. Det er jo ikke en Bevilling til Kommunen, det hele Beløb gaar direkte til Lærerne. Nej, Sagen er den, at denne Bevilling nu ydes saaledes og er givet under de Betingelser, at der til hvert Skoleraad fordeles saa meget, som Skolefonden og Kommunerne indenfor Amtet selv yde. Nu har Mindretallet stillet Forslag om, at forhøje disse 32,000 Kr., som svare til de kommunale Bidrag, der for Tiden gives, med 35,000 Kr. uden at berette det mindste om eller stille noget Forslag om, at denne Bevilling fremtidig skal anvendes og fordeles paa anden Maade end hidtil. Derfor udtalte jeg — og jeg udtaler det vedblivende —, at jeg maa staa uforstaaende overfor det Spørgsmaal, hvorledes denne pludselige, denne uhyre Stigning, skulde anvendes, saaledes at Bevillingen virkelig blev effektiv, virkelig kom ud til Folk og ikke blev liggende i Statskassen. Det ærede Medlem sagde, at den Bevilling, der først blev givet med 10,000 Kr., stadig er vokset ved Socialdemokraternes Arbejde. Men saaledes kan det jo slet ikke forholde sig, thi Bevillingen holder jo simpelthen Skridt med, hvad der ydes ude omkring i Landet fra Kommunerne og fra Skolefonden. Derom indgaar der jo Beretning til Ministeriet, og et tilsvarende Beløb kræves saa paa Finansloven, og saaledes stiger Bevillingen sammen med Forstaaelsen for Aftenskolesagen. Naar det ærede Medlem i øvrigt endog vilde finde det uforsvarligt, at vi andre ikke gaa med til at forhøje Bevillingen med 35,000 Kr., vil jeg erindre om, at i Fjor, da det ærede Medlem sidst saa paa den Sag, mente han, at 3,000 Kr. vare en passende Forhøjelse. Han kan dog ikke forlange, at vi andre skulle kunne svinge om saa pludseligt som det ærede Medlem, der i Fjor ansaa 3,000 Kr. for en passende Forhøjelse, men i Aar finder det uforsvarligt, at man ikke vil søge 35,000 Kr.s Forhøjelse.

Hvad saa angaar Bevillingen til Aftenskolerne i Købstæderne, hvorom det ærede Medlem udtalte sig, idet han benyttede Lejligheden til at fremsætte en Del om dette Tings Stilling overfor Købstæderne, maa jeg sige, at jeg ingenlunde behøver den Forhøjelse, som er foreslaaet, og da slet ikke en saa kolossal Forhøjelse. De 1,000 Kr., som staa opførte i Finanslovsforslaget, ere et kalkulatorisk Beløb, og jeg har fuld Myndighed til at overskride det, naar det er nødvendigt, og hvad Anvendelsen angaar, er Forholdet det, at